

BOŽSKÁ VĚDA

ČÁST PRVNÍ

Malinda Elliott Cramer

Toto je ukázka z knihy

BOŽSKÁ VĚDA

ČÁST PRVNÍ

Malinda Elliott Cramer

je zakladatelkou Božské vědy a autorkou knih: „Lekce vědy a uzdravování“, „Základní prohlášení a uzdravení pravdou“, „Boží vtělení versus osobní reinkarnace“, „Lekce z rukopisů“ a „Lekce z knihy Genesis“.

PUBLIKOVÁNO V USA

V ORIGINÁLE

DIVINE SCIENCE

Z MAGAZÍNU HARMONY

1.vydání 1888-1906

1 české vydání 2026 vydalo jako svou 141 publikaci

nakladatelství

DOREÁNMASTER THE SUN CENTER

PŘEKLAD

JÁN MASTER

OBSAH

1. NA ZEMI JAKO V NEBI – strana 6
2. ČLOVĚK V BOHU – strana 9
3. KRISTUS – strana 14
4. NEJVĚTŠÍ DOBRO NA SVĚTĚ – strana 17
5. TENTO ŽIVOT JE V JEHO SYNOVI – strana 23
6. PROHLÁŠENÍ PRAVDY PRO ZDRAVÍ A CELKOVOU SVOBODU
I.– strana 25
7. PROSLOV K VYSVĚCENÍ – strana 26
8. ZLATÉ POKLADY – strana 32
9. VELIKONOČNÍ RÁNO – strana 37
10. VZOREC PRO LÉČBU – strana 43
11. CHLEBY A RYBY – strana 44
12. JEDNOTA DOBRA – strana 50
13. PŘIJATELNÝ ROK PÁNA – strana 57
14. MILOSRDENSTVÍ TRVÁ NAVŽDY – strana 62
15. RÉVA A RATOLESTI – strana 66
16. TRIUMFÁLNÍ VSTUP – strana 69
17. NABÍDKA A POPTÁVKA – strana 76
18. KRISTOVA METODA UZDRAVOVÁNÍ NEBO PŘENOS
MYŠLENEK-KTERÁ? – strana 83
19. BŮH ŘEKL – strana 86
20. PROHLÁŠENÍ PRAVDY PRO ZDRAVÍ A CELKOVOU SVOBODU
II.– strana 90
21. TI, KDO PŘEVRACEJÍ SVĚT VZHŮRU NOHAMA,
PŘICHÁZEJÍ I SEM – strana 91
22. ZKRÁCENÁ LEKCE Z BOŽSKÉ VĚDY – NĚKOLIK FAKTŮ O
LÉČENÍ – strana 97
23. KAŽTE EVANGELIUM A UZDRAVUJTE NEMOCNÉ – strana 100
24. VĚŽ SÍLY – strana 104
25. VYJÁDŘENÍ SÍLY – strana 112
26. PRAKTICKÉ UKÁZKY JEDNOTY – strana 114
27. INDIVIDUÁLNÍ MYŠLENKA PRO UZDRAVOVÁNÍ I. – strana 122
28. UZDRAVOVÁNÍ PRAVDOU – strana 123
29. ZKRÁCENÁ LEKCE Z BOŽSKÉ VĚDY I. – strana 124
30. PROHLÁŠENÍ SVOBODY – strana 131

31. ZKRÁCENÁ LEKCE Z BOŽSKÉ VĚDY II. – strana 132
32. INDIVIDUÁLNÍ MYŠLENKA PRO UZDRAVENÍ II. – strana 136
33. JÁ JSEM POČÁTEK I KONEC – strana 137
34. PROHLÁŠENÍ PRAVDY PRO UZDRAVENÍ – strana 141
35. UNIVERZUM, NE ROZMANITOST – strana 142
36. UŽITEČNÉ NÁVRHY – strana 149
37. JAKÝM PROCESEM BUDE TĚLO VYKOUPENO? – strana 152
38. PRAVDA, NEBO KRITIKA, KTERÁ? – strana 158
39. NAROZENÍ KRISTA A JEHO UČENÍ O ŽIVOTĚ PO SMRTI
– strana 163
40. „POZNÁTE, ŽE JÁ JSEM.“ – strana 171
41. RADOST – strana 176
42. JEDINÝ ZÁKON – strana 178
43. NEODPOROVÁNÍ – strana 179
44. COŽE A PROČ – strana 185
45. KVĚTNÁ NEDĚLE – strana 187
46. POVZBUZENÍ – strana 190
47. ŠTĚSTÍ – strana 195
48. PÁN NAŠÍ SPRAVEDLNOSTI – strana 198
49. JÁ JSEM VZKŘÍŠENÍ – strana 199
50. VŠE VE VŠEM A JEDNOTA DOBRA – strana 203
51. MOC – strana 212
52. ZPŮSOB ŘEŠENÍ OTÁZEK – strana 214
53. ZVLÁŠTNÍ POKYNY PRO PACIENTY I. – strana 216
54. MODLITBA VERSUS SLABOST – strana 221
55. NEEXISTUJE ŽÁDNÁ FALEŠNÁ VĚDA – strana 223
56. ZVLÁŠTNÍ POKYNY PRO PACIENTY II. – strana 226
57. SKUTEČNOST A JEJÍ APLIKACE V UZDRAVOVÁNÍ – strana 229
58. INDIVIDUÁLNÍ DOBRO JE UNIVERZÁLNÍ – strana 237
59. DUCHOVNÍ DARY – strana 239
60. VÍRA A PŘESVĚDČENÍ JEDNA CELOST – strana 242
61. JAKÝ MORÁLNÍ KODEX NABÍZÍ BOŽSKÁ VĚDA? – strana 252
62. CO JE BOŽSKÁ VĚDA – strana 258
63. KRISTUS A VÁNOCE – strana 263
64. ZLATÁ SVATBA – strana 269
65. CO JSEM VIDĚLA – strana 272
66. BUĎTE DOKONALÍ – strana 275

NA ZEMI JAKO V NEBI

Po celá staletí se myslelo, že Království nebeské je zvláštní místo, nacházející se někde ve vesmíru, kde je všechno krásné a všichni šťastní a spokojení. Nyní však Božská věda prokázala nekonečnost a všudypřítomnost Boha a my si uvědomujeme Jeho přítomnost všude, víme, že zvláštní místo, kde se nebe nachází, je zde a čas, abychom si ho užívali, je nyní. Nyní, je přijatý čas pro užívání si všeho dobrého a skutečného, nelze nikdy dosáhnout odkládáním, protože otálení je zlodějem času.

Ježíš Kristus – Bůh s námi – má vždy správnou představu o nebi, že je blízko a že Syn člověka je v nebi; proto pokyn všem učedníkům, aby se modlili: „*Bud' vůle tvá na zemi, jako v nebi.*“ „*A když se modlíte, věřte, že dostanete, a bude vám to dáno*“ znamená věřit, že to, za co jste se modlili, je přesně tak, jak jste uvedli; to znamená, mějte víru, že to, o co jste žádali, je a je zahrnuto v daru Božím, věčném životě.

Obecná představa o podmínkách, které si lze užívat v nebi, kterou zastává křesťanský svět, se nemá nechat odrazovat, ale měla by být chápána, a pokud ano, pak chápána proto, že nebe je na dosah ruky a je s námi tady a teď – ať jsme kdekoli.

Ježíš poslal své učedníky a nařídil jim, aby kázali evangelium a uzdravovali nemocné, říkajíc, že nebeské království je na dosah ruky; Je tedy samozřejmé, že Pravda nebes, která je na dosah ruky, je zde a nyní v nás, aby byla kázána a uplatňována prostřednictvím poučení, které činí celistvými. Nebe, do kterého bychom mohli vstoupit v nějakém vzdáleném zítřku, v Božské vědě ustoupilo místo, ve kterém nyní prožíváme ve svém bytí stav nejvyššího štěstí, ve kterém denně a každou hodinu rozmlouváme s Bohem, všudypřítomným dobrem; stav smíření tak úplného, že společenství se sebou samým je božským společenstvím.

Podstata obecné představy o nebi je taková, že je to místo, kde je dokonalé štěstí být; kde jsou všichni osvobozeni od všech podmínek, které směřují k neštěstí. Osvobození od smrti, zármutku, bolesti, nemoci, práce a nedostatku, to vše je dobré, ale není tohle všechno pravý stav naší bytosti?

Zamyslete se na chvíli nad hloubkou významu skrytého v následujících výrociích a naše pravá podstata bude odhalena. „**Bez slova (které je u Boha a je Bohem) nepovstalo nic, co povstalo.**“ „**Ono stvořilo svět a všechny věci v něm.**“ „**Je to pravé světlo, které osvětluje každého člověka, který přichází na svět.**“ „**Bůh nemá nic jiného než svou vlastní dokonalou podstatu, z níž stvořil světy (a vše, co obsahují).**“ Nemáme být ničím jiným než Životní podstatou jediného živého a pravého Boha. Jsme svatí, protože On je svatý, jsme duch, protože On je Duch, jsme život, protože On je Život. Jsme dědici Boha a spoludědici s Kristem. Dělíme Jeho Bytí a věčnost. Neexistuje žádná jiná realita, identita ani vědomí Bytí, a proto nic jiného, co by mohlo být. V tomto je „*odhaleno skryté tajemství*“. Pravý stav naší bytosti je tedy stavem malého dítěte.

Ježíš řekl: „*Nechte malé děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takových je království nebeské.*“ Dovolit dětem přicházet ke mně znamená dovolit jim a přijmout je jako to, čím je Kristus – „*slovo, které se stalo tělem*“, a vychovávat je v Pravdě Bytí, aby věděly, kým jsou a jaký je jejich vztah k Otci a že Bůh a Otec jednoho je Bohem a Otcem všech.

Nebránit jim znamená nedělat mezi nimi a Kristem hranice a nedělat žádné oddělení mezi Duchem a tělem. Přijít k znamená být stejný jako. Nemáme si tedy bránit v tom, abychom si nárokovali Krista Božího pro všechny, a učit lidi, že z Bytí si mohou pravdivě nárokovat rovnost s Ježíšem Kristem.

Malé dítě je dokonalým příkladem obyvatel nebe. Představuje skutečnou mírnost a pokoru srdce v tom, že je přirozené – přesně takové, jaké ho Bůh stvořil – a nesnaží se stát něčím jiným. Je nyní důvěřivé a šťastné a věří, že to, co chce, může mít; že má právo mít své přirozené touhy dodány.

Dítě představuje původní čistotu a nevinnost. Je bez lidských přesvědčení, názorů a tvrzení o sobě a je ve stejném stavu, v jakém jsou všechny věci, které Bůh stvořil nebo učinil.

Kdybychom byli od dětství vychováni v Pravdě naší Bytosti, nikdy bychom nedělali nepravdivá prohlášení ani neříkali „já“ něčemu jinému než Bohu; nárokovali bychom si a uvědomovali bychom si to, co právem patří dítěti Božímu nebo Synu Nejvyššího. „*Neboť takovým je království nebeské*“ znamená, že malé děti jsou královstvím nebeským. V Bohu jsme z podstaty zákona a moci zplozeni k Jeho obrazu a podobě a malé děti představují celé stvoření a právě zde jsme schopni vidět a těšit se z božské lásky a ochranné péče „*Svatého*“, v němž žijeme, jehož vůle se děje na zemi stejně jako v nebi.

Přijměme malé děti ve jménu Ježíše Krista jako Kristovy děti, jediné jméno pro ně, a dovolme jim, aby ke mně přišly tím, že tak učiníme, s vědomím, že cokoli za ně požádáme v jejich pravém jménu, to dám, aby v nich byl Bůh oslaven.

Tvá vůle se děje na zemi stejně jako v nebi. Díky Bohu, který nám dal vítězství v Ježíši Kristu, našem Pánu, nejsme dva, ani nevěříme v dualitu ani v žádnou teorii postavenou na falešném tvrzení o dualitě. Dva jsou jako jedno. Tím, co je zplozeno z Ducha, je duch. Nebe přišlo.

ČLOVĚK V BOHU

Zdroj a příčina věci musí nutně – vždy a všude – obsahovat v sobě věc, kterou vytváří nebo vyjadřuje. Vytvořená nebo vyjádřená věc proto musí být ztělesněním svého Zdroje a v podstatě i povaze být stejná.

„*Poznáte je po jejich ovoci.*“ Jediné pravdivé hodnocení, které lze klást na vytvořenou věc, je dáno jejím zdrojem, neboť hodnota v ní ztělesněná je povahou toho, kdo ji vytváří.

Abychom mohli mluvit s poznáním a jednat moudře ve všem, co říkáme a děláme, je nezbytné, abychom nejen věděli, co je, ale abychom znali i povahu, zákon, moc a možnost toho, co je. Duch svatý neboli Božská mysl musí být nekonečná a všudypřítomná; proto by nebylo v souladu s Pravdou nebo spravedlností předpokládat, že je na jednom místě více než na jiném, nebo že pro ni je existence jedné věci dokonalejší než jiné. Kdyby Boží nekonečnost nebyla všudypřítomná, mohli bychom být tam, kde není plnost poznání a moci, a měli bychom důvod ho prosit, aby plněji vstoupil do našich životů. „*Bud' tichý a věz, že Já Jsem Bůh.*“

Z práce přírodovědců nyní vyplývá velmi zajímavý a podnětný závěr. „*Je prakticky prokázáno, že rozdíl mezi vědomím člověka a vědomím nejnižších forem života, tedy jednotlivých buněk, je o stupni, nikoli o druhu. Že linie kontinuity sahají od sebevědomí u člověka k psychickému životu mikroorganismů, a pokud mají Haeckel, Cope a další z velkých světových přírodovědců pravdu, nelze hranici stanovit ani na počátku organického života; musíme se vrátit ještě zpět k atomům a najít vědomí v éteru. Právě zde Cope nachází vědecké opodstatnění pro myšlenku Boha a naději na lidskou nesmrtelnost. Dále naznačuje, že mysl je způsobem pohybu nebo způsobem vlnové síly stejné látky, jako je ta, která je základem viditelných jevů.*“

Genesis stvoření a všechna pravdivá tvrzení o jednotě obsažená v Novém zákoně a tvrzení Ježíše Krista o našem smíření s Bohem jsou založena na vědecké pravdě. Pravda o jednotě a smíření je totiž jedinou vědou o bytí nebo životě. Je třeba okamžitě vidět, že pokud existuje pouze jeden Duch nebo substance, jednota této substance je zachována ve všech jejích projevech. Takže v jazyce Calthropa říkáme: „*Bůh nemá nic jiného než sebe, z čeho by mohl stvořit své děti. Jsou Duchem, protože On je Duchem. Žijí, protože On žije.*“ A zde chápeme Ježíšova slova: „*Protože já žiji, i vy budete žít.*“ „*Jako Otec má život sám v sobě, tak je dáno Synu mít život sám v sobě.*“

Všechna biblická prohlášení o jednotě jsou založena na současném vědeckém pohledu na jednotu substance – jedné všudypřítomné a všemohoucí reality, ve které a z níž pramení všechny jevy.

Jaký úžasný proud světla je zde dán, skrze který můžeme nahlédnout do hlubokého významu svátostné události ustanovené mužem z Galileje: „*Toto je mé tělo, které se za vás dává,*“ s příkazem, abychom se ho účastnili, dokud nepřijdu. Ale co je to sebe-zjevená Pravda, když „*přijdu*“? Je to jednoduše toto, že já jsem to. Tehdy se zjevil náš život a my se s Ním zjevujeme ve slávě a s brilancí čisté inteligence vnímáme Pravdivost Pavlových slov: „*Je jeden Duch a jedno tělo.*“ „*Jsme dědici Boží a spoludědici s Kristem.*“ „*Dnes je den spásy.*“ Existuje pouze jedna Mysl a my jsme jí, jedna Podstata a my jsme jí. Vpravdě tedy v Něm máme svou bytost.

Bůh, ke kterému se můžeme případně přiblížit v budoucnosti a po smrti, nebo k němuž můžeme směřovat po celou věčnost, ale nikdy ho nedosáhneme, je v Božské Vědě mezi věcmi, které pominuly. „*Staré věci pominuly a všechno se stalo novým.*“ A Boha známe jako toho, v jehož lůně odpočíváme, jehož život žijeme a jehož lásku vyjadřujeme a denně i každou hodinu zjevujeme. „*Kdo miluje, zná Boha, neboť Bůh je láska.*“ „*Hle, jakou lásku nám dal Otec,*“ abychom byli nazýváni syny Božími.

Bůh, absolutní Pravda, Jeho smíření, všemohoucí Moc, Láska, jediný zákon, tvoří pevný základ, na kterém spočívá vše živé. Všeobecné poznání dvacátého století bude to, co si mnoho Božských Vědců v současnosti užívá, Pravda v jednoduchém jazyce. Bůh, konečná Pravda nebo duch, absolutní princip. Že Božství neznamena tři původní principy ani tři pomíjivé fáze, ale tři věčné inherentnosti jedné Božské Mysli.

Pak bude pochopeno, že to, co skutečně je, je Bůh. Vše ve všem bude známo jako Duch, Duše, Intelligence – jako jeden Duch; nebo Mysl, Idea, Vědomí, jako jedna Mysl.

Vrcholem svobody, moci a štěstí je přizpůsobení všech našich cest pravdě, že Bůh a jeho projev je vše, co existuje. Bude tedy obecně chápáno, že když se Duch nebo Mysl projeví, vyjadřuje svou ideu a vědomí; pak nebude žádná živá forma odsouzena, ale vše bude vzkříšeno, oslavené, posvěcené tělo. Neboť to, co je zplozeno z Ducha, je duch a tělo ducha musí být vyjádřením toho, co duch je. Jinými slovy, to, co je zplozeno z Mysli, je mysl a tělo mysli musí být vyjádřením toho, co ona je.

Plné vědomí jednoty substance nám musí umožnit vidět, že všechny závěry, k nimž se z tohoto základu dochází, musí být závěry Boha a my v něm můžeme jasně vidět světlo světa, pravé světlo, které osvětluje vše, v němž není žádná tma. Velké jsou změny, které se mají odehrát v rozptýlení světského způsobu myšlení a v nastolení pravého pojetí jednoty a smíření.

Mým cílem doposud bylo dokázat jednotu Boha a člověka, neboli v širším smyslu jednotu Boha stvořitele s Bohem, jeho stvořením. Člověk jako obraz a podoba Boží je dokonalé početí; „*Ježíš, obraz Neviditelného Boha, prvorozený všeho stvoření,*“ je dokonalé početí. Existuje jedno univerzální, svaté, neposkvrněné početí pro všechny časy, v němž člověk vždy existuje jako Bůh s námi. Boží představa o člověku musí být jeho představou o sobě, neboť Nekonečný, jež je vším, nemůže mít představu o jiné bytosti; proto učinit z Boží představy naši představu o sobě je totéž, jako učinit z naší představy o Bohu představu o sobě; to nás nachází v Božství a jednotě v celém světě.

Kdybychom se k našemu zdroji a příčině chovali tak, jak bychom chtěli, aby se ona chovala k nám, je pro nás nezbytné dělat přesně to, co bychom chtěli, aby se ona chovala k nám; takže pokud chceme, aby nás Bůh zahrnul do své bytosti, vůle a zákona, musíme ho zahrnout do své bytosti, vůle a zákona.

To, co vyplňuje veškerý prostor, je Duchem a je jedno v přírodě, s tím se nacházejí všechny věci ve stavu sjednocení s ním, existují v něm a jsou samy projeveny. Duch tedy ve své nekonečnosti lásky nese všechny světy neviditelné i viditelné a všechny věci v něm a na něm obsažené. Božská věda tedy zahrnuje konečný duchovní princip, učí jednotě celku a spojuje všechny jevy do čistého bytí. Všichni tedy musí pochopit, že abychom měli pravdivé pojetí čehokoli, musíme začít s Bohem a uvažovat z bytí; začít uvažovat nahore, takříkajíc, neboli v rovině zdroje a příčiny, neboť je samozřejmé, že děj a výsledek zdroje a příčiny nelze pochopit jinak než jejich vlastním poznáním, a to můžeme udělat, neboť já, intelligence nebo vědomí, jsem duch. Jsou-li člověk a Bůh jedno v duchu, jsou jedno v těle, neboť to, co je potenciálně jedno, je identicky jedno, když je vyjádřeno.

Kdybychom uvažovali z hlediska duality nebo oddělení od Boha, nemohli bychom v žádném případě dospět k pochopení Ježíšova učení, které se vztahuje na nás samotné.

Ocenění kladené na individuálnost, když se uvažuje z předpokladu vrozeného hříchu, že existuje pojetí, které postrádá Pravdu, a zrození, které postrádá znak rovnosti s Bohem, by nám neumožnilo uvědomit si, že jsme byli stvořeni ve spravedlnosti a svatosti Pravdy.

V novém a živém způsobu myšlení se pravá teologie a věda spojují v solidaritu, neboť prostor již není vnímán jako prázdny, ale jako skutečná božská přítomnost Nejvyšší bytosti. Jakmile tuto koncepci pochopíme, už nečekáme, unavení a s odloženou nadějí, na dobro, pravdu, skutečnost, neboť se nacházíme v novém světě moci a krásy. Ruší se dřívější koncepce příčiny a následku a ustavuje se její pravá představa, a to, že následek je navždy v příčině. Bůh je vnímán jako Pravda, podstata, intelligence a realita všeho. Bůh pro nás tak začíná znamenat vše, co je dobré, skutečné a věčné.

Tento názor nenechává žádný prostor pro smrt nebo mrtvou hmotu a žádnou koncepci ani nárok na něco takového. Vše ve Všem je absolutní Život. Rozhodněme se vědecky o jeho formě a určíme správně, co pro nás bude. Forma je totiž slovem Života, které nepomine.

Považujme tedy živé formy za Boží vědomí a inteligenci; to znamená, vezme, že existují a jsou božskou substancí, a jednejme, jako by Pravda byla Pravdou. Tím se odstraní neuspokojivá praxe držení myšlenek nebo slov k uskutečnění věcí. Neboť není pravým motivem očekávat, že se substance změní nebo zdokonalí takovou metodou, protože to ignoruje podstatu celku a znevažuje pravé pojetí těla.

Je-li slovo, které jste přijali, láska nebo život, považujte tělo za toto slovo života a lásky a dokážete, že má slova jsou Pravda a že jsou životem, protože jsou životem pro ty, kdo je nacházejí.

KRISTUS

KRISTUS je titul Spasitele. Původně je řecký, znamená pomazaný a přesně odpovídá významu a použití hebrejskému slovu Mesiáš.

Tento titul, který byl Ježíši z Nazareta udělen, je tedy uznáním jeho přítomnosti jako Spasitele, dlouho slíbeného domu Jákobovu a lidské rase. Stejně jako byli proroci, kněží a králové pomazáni, když byli povoláni do svých různých úřadů, tak i Ježíš z Nazareta, Mesiáš, který měl svým příkladem učit všechny lidi Pravdě o jejich bytí, o jejich doktrínách a o smyslu jejich služby, byl pomazán duchem Pravdy a jeho křest byl jeho smířením se vším, co je. Byl tedy zároveň naplněním zákona a proroctví, knězem i králem, podle řádu nekonečného života.

Duch svatý, sestupující na něj jako holubice, přišel, aby zůstal a ukázal světu, že Ježíš je zahrnut v Boží celistvosti, a aby představil velkou Pravdu, že Bůh, včetně Otcovství, zahrnuje také synovství. Ve zjevení Pravdy o tom, kdo, co a kde je Spasitel světa, je dokázáno, že není otce, matky ani syna, kromě toho, co je Bůh s námi, a křesťané jsou ti, kteří tuto Pravdu znají a svými skutky reprezentují jediný zákon Bytí, vysokou a svatou Boží přirozenost.

Jméno křesťané dali Ježíšovým učedníkům v Antiochii Řekové za vlády Claudia s posměchem. Předtím byli nazýváni Nazaretskými a Galilejskými.

„Narodilo se nám dítě, byl nám dán syn.“ Mnoho lidí si myslí, že kdyby přestala doslovná smrt, přestalo by i zrození; že jedno následuje druhé a dokud máme zrození, musíme mít smrt. Abychom plně pochopili slova *„Narodilo se nám dítě“* a *„Dnes se vám v městě Davidově narodil Spasitel, který je Kristus Pán“*, je nutné, abychom zemřeli, neboli byli mrtví, pro falešný pohled na zrození.

Zrození nikdy nepřestane, ale se smrtí, takříkajíc, falešného pohledu na něj bude zničen i poslední nepřítel. Zrození není, jak se mnozí domnívají, aktem příchodu něčeho, co předtím nebylo, ale je vyjádřením něčeho, co je, bylo a navždy bude. Plodit znamená způsobit a způsobit znamená přivést na svět, a protože nelze vyjádřit nic, co není, zrození je Božím aktem vyjádření sebe sama. Přivedení toho, co je potenciální ve Stvořiteli, je zplozením Bohem. S tímto novým a pravým pojetím dítěte, které se nám dnes rodí, nebo syna, kterého Bůh dal nebo poslal, pro nás není žádná smrt, kterou bychom měli rozpoznat, kromě toho, že my, jako Kristus, jsme skutečně mrtví hříchu a živí Bohu navždy.

Vědět, že dítě, které se nám dnes narodilo, je Spasitel, znamená vědět, že první a přirozené narození plodí prvorozeného a jediného. V tomto svatém Neposkvrněném početí se netoleruje zpětné myšlení a otálení. Neboť to, co je zplozeno uvnitř a je životem věčným, je život a v něm není smrt.

„A toto je svědectví, že Bůh nám dal věčný život a tento život je v jeho Synu.“ 1. Jan 5:11. „Kdo věří v Syna, má život věčný, a kdo nevěří v Syna, neuvidí život.“ Jan 3:86.

Analýza jména Immanuel poskytuje pravdivý pohled na univerzálnost toho, koho představuje. Hebrejský *Imma*, s; *nu* námi; *el*, Bůh. Takže máme s sebou Boha, tady a teď. Ne bude mít, ne že by byl, ale nyní je Bůh s námi v univerzálním smyslu, o kterém se mluví v první kapitole svatého Jana. S námi jako světlo, které osvětluje každého člověka přicházejícího na svět. Neexistuje žádné překonání takzvané smrti jinak než skrze to, že jsme pravým vědomím, které zná pravdu o všem zrození. Po celé věky bylo prorokováno, že přijde čas, kdy Bůh bude s námi v lidské podobě. Tajemství, které bylo skryto od věků a generací, ale nyní je zjeveno jeho svatým, je Kristus v nás.

Abychom tedy uspokojili současnou potřebu a vědomě setrvali v Pravdě, musíme vědět, že *„Bůh, který mnohokrát a rozličnými způsoby mluvil v minulosti k Otcům skrze proroky, v těchto posledních dnech k nám mluvil skrze svého Syna“*; že neexistuje žádná jiná Pravda, která by nám mohla být radostnou zvěstí velké radosti, než že naše bytí je Bůh – věčný život a že se rodíme správně a existujeme v synovství; žádná, která by mohla vymazat falešné závěry o početí a narození.

Doslovný původ byl dán, aby nám ukázal, že se rodíme nebo jsme zplozeni v Bohu a z Boha, jako byl Ježíš; že Ježíšovo narození je Pravdou veškerého narození; že doslovný původ je pouze zdánlivý a nemá být základem pro nic, protože přímý projev Boha v dítěti je jediným pravým počítím, a proto jediným pravým narozením je Bůh s námi. Každý tedy může říci: Existuji jako syn Boží a syn Boží existuje tak, jak existuji já, bez hříchu a živý pro Nejvyššího.

Kdyby Ježíš, Kristus, duchovně řečeno, byl přiveden na svět jiným způsobem, než jsme my všichni, a kvůli božství svého početí a narození měl k Bohu Otci jiný vztah, než jaký děláme my, naše následování ho v přikázání a příkladu by nic nepomohlo, protože bychom nikdy nemohli být stejným duchem a stejným tělem; ale *„byl učiněn podobným svým bratrům (bez hříchu), aby byl milosrdným a věrným veleknězem v Božích věcech, aby smířil hříchy lidu“* a *„vysvobodil ty, kteří byli ze strachu ze smrti po celý život podrobeni otroctví“*.

Ježíš se nestal jiným než tím, kým se narodil, stal se o nic víc, než byl při narození. Než se narodil z ženy, jmenoval se Emanuel a jako dítě, narozené z ženy a zavinuté do plenek, byl Bohem s námi. V mužství nebyl o nic víc. Jeho schopností byla Boží moc. O kolik snazší je žít v životě, než se snažit stát se jím. O kolik větší je uspokojení, když *„zůstáváte ve mně“*, než když ignorujete Pravdu Bytí a snažíte se jí stát. Vědomí Bytí jednoduše dělá to, co je jeho přirozeností; v něm se samo odhaluje.

„Proto jsem přišel na svět.“ Nepřišel jsem proto, abych se stal, ale abych vydal svědectví o tom, kým jsem, přišel jsem do této hodiny. Přináším ovoce Ducha v každém okamžiku, tak ať se stane.

NEJVĚTŠÍ DOBRO NA SVĚTĚ

„Hled'te, jaký druh lásky nám Otec daroval.“ VŠE je dobré; je výrok, který vědci rádi pronášejí, a když je pronesen s porozuměním, mluvčí ví, že výrok ztělesňuje Nejvyšší Bytost, veškeré tvůrčí jednání a stvoření – celek; „Já Jsem, vedle kterého není nikdo jiný“ – Dobrý.

S poznáním pravdivosti tohoto všeobjímajícího výroku se před námi projevuje věčné dobro a jeho uznání je pouze jednou, neboť je věčné a navždy. Formovat naše životy – vést se mentálně slovem i způsobem – významem tohoto komplexního výroku je nejušlechtlejším cílem, nejbožštějším motivem, nejčistším účelem.

Jsme zvyklí slyšet různé věci, které tvoří dobro světa; někteří by nás chtěli přesvědčit, že peníze mají největší praktickou moc k dobru a jsou hlavní věcí, kterou lze získat k získání prestiže a vlivu a že na ně máme pohlížet jako na zdroj dobrých věcí, v které doufáme v „tomto životě“. Ale peníze jsou důsledkem, něčím, co je produkováno příčinou, vyrobeno tvůrcem a používáno uživatelem, jsou pouze prostředkem směny v rukou svého zdroje; proto tvrdit, že jsou inkluzivní silou dobra, je ve skutečnosti pokusem vzdát se moci sebeovládání; podrobit uživatele jejich používání.

Jiní říkají, že vzdělání je největší silou dobra na světě. „Získejte vzdělání a budete mít moc,“ je všeobecně uváděné tvrzení. Ale zdání je tak často v rozporu s tímto tvrzením, že člověka nutí k zamyšlení a otázkám. Mezi vysoce vzdělanými lidmi světa je stejně tolik těch, kteří hladoví a žízní po spravedlnosti a kteří hledají, doufají a modlí se za nenaplněné dobro – aby na ně padlo nějaké požehnání – jako těch, kteří nejsou tak vzdělaní; stejně tolik těch mezi prvními zmíněnými, kteří potřebují znát Pravdu a její požehnanou svobodu, jako těch druhých.

Jelikož vzdělání znamená vyvolat a odhalit to, co je v nás potenciál, to, co je vyvoláno v úsudku z pozorování, nikdy nemůže být konečným a neochvějným dobrem světa. I když je pravda, že pravé vzdělání je vyvoláním vrozené možnosti, poznání, že jsme Božskou možností, všeho, co věčné dobro implikuje, a že naší jedinou přirozeností je láska, je konečným dobrem poznání, absolutním dobrem, které poznání osvobozuje.

Co je Nejvyšší Dobro projevené ve světě? Není to Bytí, jehož přirozeností je Láska? Není to Bytí, jehož myšlení a duševní jednání je Láska a jehož slova a činy jsou činy Lásky? Není to to, co jsme a co myslíme a děláme v Duchu a v Pravdě?

Křesťanství se ve svém zdroji nachází v Nejvyšším Bytí a tam zjišťujeme, že myšlení, aby mělo hodnotu, musí začínat tam, kde začínají všechny věci; že výroky, které mají smysl, představují pravou podstatu Bytí a skrze praktikování Pravdy toho, kým jsme, neustále jednající z Božské Příčiny, nacházíme cestu, kterou všechny věci vznikají a kterou uskutečňujeme největší dobro našeho věčného já, a to Lásku. A s Pavlem můžeme říci: **„A kdybych měl dar prorocství a rozuměl všem tajemstvím a veškerému poznání; a kdybych měl všechnu víru, takže bych hory přenášel, a neměl bych Lásku, nejsem nic.“**

Toto široké prohlášení bylo učiněno z hlubokého poznání Života a Zákona, a nikoli z pouhého smyslového úsudku. Pavel staví všechna tato prohlášení do protikladu s Láskou – ne proto, aby je zrušil, ale aby mohl vyzdvihnout Lásku jako všeobjímající, to, co je věrné a pravdivé ve všech oblastech života – jako zákon, který lze naplnit jedním slovem, jako Ježíšovo přikázání jeho učedníkům: *„Abyste se navzájem milovali, jako jsem já miloval vás“*; a *„Toto vám doporučuji, abyste se navzájem milovali.“*

Nejvyšší Přinesení nemůže mít žádný jiný zákon než ten, který je jeho vlastní přirozeností – nekonečný Duch nemůže mít žádný jiný zákon než svou inherentní možnost. Pavel tedy nečiní nárok příliš vysoký pro praktické využití, ale záměrně staví do protikladu dar prorocství, pochopení veškerého tajemství, veškerého poznání a veškeré víry, s Láskou. To zjevně učinil proto, aby ukázal, že Láska je Boží zákon, jediný, který lze uplatnit v praxi.

Překlad z originálu, editor a grafická úprava

Ján Master

2026

**NAKLADATELSTVÍ
DOREÁNMASTER THE SUN CENTER**

více o dalších knihách najdete na

www.doreanmaster.com

